

84

L Ö G

8. des.

um breyting á lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatryggingasjóð bátaútsvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við síðustu málsgr. 10. gr. komi þrjár nýjar málsgr., svo hljóðandi:

Á árinu 1952 er sjóðsstjórninni heimilt, með samþykki ráðherra, að skerða stofnfé síldveiðideildar.

Ríkisstjórninni er heimilt, f. h. ríkissjóðs, að ábyrgjast allt að 4 millj. kr. lán, er stjórn hlutatryggingasjóðs tekur fyrir hönd síldveiðideildar hjá hinni almennu fiskideild, svo og að ákveða, að ríkissjóður greiði vexti af lánunum síldveiðideildar.

Togarar, sem gerðir hafa verið út á síldveiðar sumarið 1952, skulu njóta sömu bóta úr síldveiðideildinni og síldveiðiskip í I. flokki.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 8. desember 1952.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

85

AUGLÝSING

12. des.

um gildistöku alþjóðasamnings um öryggi mannlífa á hafinu.

Hinn 19. nóvember 1952 gekk í gildi alþjóðasamningur um öryggi mannlífa á hafinu (International Convention for the Safety of Life at Sea).

Samningurinn var undirritaður fyrir Íslands hönd í London hinn 10. júní 1948 og fullgildingarskjal Íslands varðandi samninginn afhent á sama stað 19. október 1950 (Stj.tið. A. 89/1950).

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 12. desember 1952.

Bjarni Benediktsson.

Magnús V. Magnússon.

Fylgiskjal:

85

12. des.

Alþjóðasamningur um öryggi mannlífa á hafinu, 1948.

1. gr.

(a) Stjórnir samningsríkjanna takast á hendur að koma ákvæðum samnings þessa í gildi, og reglum þeim, er honum fylgja, enda ber að skoða þær sem hluta af samningnum sjálfum. Hvenær sem vísað er til samningsins ber að skoða þá tilvísun þannig, að jafnframt sé vísað til reglnanna.

(b) Stjórnir samningsríkjanna takast á hendur að gefa út öll þau lög, úrskurði, tilskipanir og reglugerðir og gera allar þær ráðstafanir aðrar, sem nauðsynlegar má telja, til þess að ákvæði samningsins fái fullt og öruggt gildi og tryggi þannig, að því er varðar öryggi mannlífa, að skip sé hæft til þeirrar þjónustu, sem því er ætlað.

2. gr.

Samningurinn nær til allra skipa, skrásettra í löndum ríkisstjórna þeirra, sem eru aðilar að honum, svo og til skipa skrásettra í löndum, sem samningurinn nær til, samkvæmt 13. gr.

3. gr.

Lög, reglur, skýrslur.

Stjórnir samningsríkjanna takast á hendur að koma til alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (hér eftir nefnd „Stofnunin“):

- texta, laga, úrskurða, tilskipana og reglugerða, sem birt kunna að hafa verið á því sviði sem samningur þessi ræðir um;
- allar fáanlegar opinberar skýrslur, eða opinberan útdrátt úr skýrslum, að því leyti sem þær sýna árangurinn af ákvæðum samnings þessa, þó að því tilskildu, að slíkar skýrslur eða útdráttir sé eigi trúnaðarmál, og
- nægilega mörg sýnishorn af skilríkjum, sem gefin hafa verið út samkvæmt samningi þessum. Verður þeim dreift til stjórnna samningsríkjanna til upplýsinga fyrir embættismenn þeirra.

4. gr.

Óviðráðanleg atvik.

(a) Falli skip ekki undir ákvæði samnings þessa, er það lætur úr höfn, hvert sem ferðinni er heitið, fá ákvæði samningsins ekki gildi að því er það skip snertir, þótt það berist afleiðis vegna veðurs eða annarra óviðráðanlegra atvika.

(b) Þegar meta skal hvort ákvæðum samnings þessa sé réttilega beitt, ber ekki að telja með þá menn, sem á skip eru komnir fyrir óviðráðanleg atvik, eða samkvæmt skyldum, er á skipstjóra hvíla, til þess að flytja skipsbrotsmenn eða annað fólk.

5. gr.

Flutningur á fólki, þegar hættuástand ríkir.

(a) Þrátt fyrir ákvæði samnings þessa má stjórn samningsríkis leyfa skipi að flytja fleira fólk en annars er heimilt samkvæmt honum, ef um er að ræða flutning á fólki frá einhverjum stað í því skyni að forða því frá lífsháska.

(b) Slíkt leyfi sviptir ekki stjórn annars samningsríkis neinum rétti til hvers konar eftirlits samkvæmt samningnum á skipum, er taka höfn hjá því.

(c) Stjórn samningsríkis, er slíkt leyfi hefur veitt, ber að senda Stofnuninni tilkynningu um veitt leyfi, ásamt greinargerð um málsatvik.

6. gr.

Frestun vegna ófriðar.

(a) Í ófriði getur stjórn samningsríkis frestað gildi sumra eða allra þeirra reglna, sem fylgja samningi þessum, ef hún telur þær brjóta gegn hagsmunum ríkisins, hvort heldur er sem stríðsaðila eða hlutlaus. Skylt er ríkisstjórn, sem notar frestunarheimildina, að tilkynna Stofnuninni tafarlaust um frestunina.

(b) Slik frestun sviptir ekki stjórn neins samningsríkis nokkrum rétti samkvæmt samningi þessum, til eftirlits með skipum þess annars lands, sem frestheimildina notar, er þau eru í höfn hins ríkisins.

(c) Stjórn samningsríkis, er frestheimildina hefur notað, getur fellt frestunina niður hvenær sem er, enda ber henni þá tafarlaust að tilkynna Stofnuninni afnám frestunarinnar.

(d) Hvenær sem frestunarheimild hefur verið notuð eða frestun afnumin samkvæmt þessari grein, ber Stofnuninni að tilkynna það stjórn allra samningsríkjanna.

7. gr.

Eldri milliríkjasamningar.

(a) Að því er samningsríkin snertir fellir samningur þessi úr gildi og kemur í staðinn fyrir alþjóðasamning varðandi öryggi mannlífa á hafinu, sem undirritaður var í London 31. maí 1929.

(b) Allir aðrir milliríkjasamningar, varðandi öryggi mannlífa á hafinu, eða efni er snerta það og í gildi eru nú milli ríkisstjórna, sem aðilar eru að þessum samningi, halda fullu og óskertu gildi þann tíma, sem þar er tilskilinn, að því er snertir

(i) skip, sem samningur þessi nær ekki til,

(ii) skip, sem samningur þessi nær til í þeim efnum, sem hér eru ekki bein ákvæði um.

(c) Að því leyti sem slíkir milliríkjasamningar eru í ósamræmi við ákvæði samnings þessa, ráða þó ákvæði hans.

(d) Í öllum þeim efnum, sem samningur þessi kveður ekki sérstaklega á um, halda stjórnir samningsríkjanna heimild sinni til lagasetningar.

8. gr.

Sérstakar samkomulagsreglur.

Ef stjórnir samningsríkjanna eða einhverjar þeirra koma sér saman um sérreglur í sambandi við samning þenna, er skylt að tilkynna þær Stofnuninni, er gerir stjórnnum allra samningsríkjanna þær kunnar.

9. gr.

Breytingar.

(a) (i) Samningi þessum má breyta með samhljóða samþykki stjórna allra samningsríkjanna.

(ii) Ef stjórn einhvern samningsríkis óskar þess, ber Stofnuninni að tilkynna stjórnnum allra samningsríkjanna, til athugunar og samþykktar samkvæmt þessari grein, framkomnar tillögur til breytinga.

(b) (i) Tillögu til breytinga á samningi þessum getur stjórn hvers samningsríkis sem er og hvenær sem er borið fram við Stofnunina. Slíka tillögu ber Stofnuninni að koma á framfæri til samþykktar við stjórnir allra samningsríkjanna, að því tilskildu, að tillagan hafi verið samþykkt með tveimur þriðju atkvæða meiri hluta af allsherjarfundi Stofnunarinnar (hér eftir nefnt „fundurinn“), að fengnum

meðmælum tveim þriðju atkvæða meiri hluta öryggisnefndar um siglingar, er starfar innan Stofnunarinnar (hér eftir kölluð „öryggisnefnd“).

85
12. des.

(ii) Sérhver slík meðmæli öryggisnefndar ber Stofnuninni að koma á framfæri við stjórnir allra samningsríkjanna, þeim til athugunar, eigi síðar en sex mánuðum áður en þær eru teknar til athugunar á fundinum.

(c) (i) Ef stjórn einhvers samningsríkis ber fram tillögu til breytinga á samningi þessum, ber Stofnuninni að hlutast til um, að fundur ríkisstjórna sé kallaður saman hvenær sem er, til þess að athuga breytingatillögurnar, enda hafi einn þriðji ríkisstjórna samningsríkjanna óskað þess.

(ii) Sérhverja breytingu samþykkt á slíkum fundi af tveim þriðju meiri hluta stjórna samningsríkjanna skal Stofnunin senda stjórnnum allra samningsríkjanna til samþykktar.

(d) Sérhver breyting, sem send hefur verið stjórnnum samningsríkjanna til samþykktar samkv. (b) eða (c) lið þessarar greinar, fær gildi fyrir stjórnir allra samningsríkjanna tólf mánuðum eftir að breytingin var samþykkt af tveim þriðju stjórna samningsríkjanna, enda sé þar með tveir þriðju þeirra ríkisstjórna, sem fulltrúa eiga í öryggisnefndinni. Stjórn samningsríkis, sem áður en breytingin fær gildi, tilkynnir, að hún synji um samþykki, er þó ekki bundin af breytingunni.

(e) Með tveim þriðju atkvæða meiri hluta, þar með talin tveir þriðju ríkisstjórna, sem fulltrúa eiga í öryggisnefndinni og að því áskildu, að þátt taki í atkvæðagreiðslum eigi minna en $\frac{2}{3}$ ríkisstjórna þeirra, er hlut eiga að þessum samningi, eða $\frac{2}{3}$ atkvæða á fundi, sem kallaður hefur verið saman samkv. (c) lið þessarar greinar, getur fundurinn ákveðið, jafnframt því sem breytingin var samþykkt, að hún sé svo mikilsverð, að ef stjórn samningsríkis gefur út yfirlýsingu samkv. (d) lið þessarar greinar, og ef hún samþykkir ekki breytinguna innan tólf mánaða frá þeim tíma, sem samþykktin fékk gildi, þá skuli það ríki, að tólf mánaða frestinum loknum, eigi lengur teljast aðili að þessum samningi.

(f) Hver sú breyting á samningi þessum, sem gerð er samkvæmt þessari grein og snertir byggingu (structure) skips, nær aðeins til þeirra skipa, sem kjölur er lagður að eftir þann dag, er breytingin fær gildi.

(g) Stofnuninni ber að skýra stjórnnum allra samningsríkjanna frá öllum breytingum, sem ná gildi samkvæmt þessari grein, svo og hvern dag breytingin fái gildi.

(h) Sérhver samþykkt eða yfirlýsing samkvæmt þessari grein skal tilkynnt Stofnuninni skriflega, en henni ber að gera stjórnnum allra samningsríkjanna aðvart um, að hún hafi fengið slíka samþykkt eða tilkynningu.

10. gr.

Undirskrift og samþykki.

(a) Ríkisstjórnnum er heimilt að undirrita samning þenna innan eins mánaðar talið frá því í dag, og eftir þann tíma er þeim heimilt að fallast á hann með því að:

(i) Undirrita hann án fyrirvara varðandi samþykkt.

(ii) Undirrita hann að áskildu samþykki, sem síðar er veitt, eða

(iii) samþykkja hann.

(b) Samþykki skal gefið á þann hátt, að skjal þess efnis sé afhent Stofnuninni, og ber að skýra öllum ríkisstjórnunum, sem þegar hafa samþykkt samninginn, frá hverju samþykki, sem afhent er og hvaða dag var við því tekið.

11. gr.

Gildistaka.

(a) Samningur þessi fær gildi 1. janúar 1951, að því áskildu, að minnst 12 mánuðum fyrir þann dag hafi eigi færri en 15 samþykki verið afhent samkvæmt

85 10. og 15. gr., enda séu eigi færri en 7 þeirra frá ríkjum, er hvert um sig hefur eigi
12. des. minna en 1 000 000 brúttó lesta skipastól.

(b) Ef 15 samþykki samkvæmt (a) lið þessarar greinar hafa ekki verið afhent 12 mánuðum fyrir 1. janúar 1951, fær samningur þessi gildi 12 mánuðum eftir þann dag, er hið síðasta slíkt samþykki er afhent. Stofnuninni ber að tilkynna öllum ríkisstjórnunum, er undirritað hafa samning þenna eða samþykkt hann, hvern dag hann fær gildi.

(c) Samþykki, sem afhent eru eftir gilditökudag samnings þessa, fá gildi þrem mánuðum eftir að þau eru afhent.

12. gr.

Uppsögn.

(a) Að liðnum fimm árum frá því að samningur þessi fékk gildi fyrir eitthvert samningsríkjanna, getur stjórn þess ríkis sagt samningi þessum upp, hvenær sem er.

(b) Uppsögn skal tilkynnt Stofnuninni skriflega, og ber Stofnuninni að tilkynna stjórnnum allra annarra samningsríkja um hana, svo og hvaða dag hún barst.

(c) Uppsögn kemur til framkvæmda ári eftir að hún berst Stofnuninni eða síðar, ef svo er greint í tilkynningunni.

13. gr.

Verndarsvæði.

(a) (i) Nú fara Sameinuðu þjóðirnar með stjórn landsvæðis, eða eitthvert samningsríkja með utanríkismál landssvæðis, og mega þá hver um sig tilkynna Stofnuninni það skriflega, að samningur þessi skuli einnig ná til slíkra landssvæða.

(ii) Frá þeim tíma, er tilkynning berst eða þeim öðrum tíma, er í tilkynningunni greinir, skal samningurinn ná til þeirra land-svæða, er um ræðir

(b) (i) Sameinuðu þjóðirnar eða stjórn þess samningsríkis, sem sent hefur tilkynningu samkvæmt (a) lið þessarar greinar, getur hvenær sem er, að liðnum fimm árum frá því að samningurinn fékk þannig gildi fyrir land-svæðið, sent Stofnuninni skriflega tilkynningu og lýst því yfir, að samningur þessi skuli eigi lengur ná til þess landsvæðis, sem tilkynningin fjallar um.

(ii) Samningur þessi nær eigi lengur til landsvæða, er slík tilkynning fjallar um, þegar eitt ár, eða lengri tími, ef tilkynningin greinir, er liðið frá þeim degi, er Stofnuninni barst tilkynningin.

(c) Stofnuninni ber að skýra stjórnnum allra samningsríkjanna frá því, er samningur þessi er látinn ná til til landsvæða samkv. (a) lið þessarar greinar, svo og ef samningurinn fellur úr gildi samkvæmt ákvæðum (b) liðs. Í slíkum tilkynningum ber að greina hvenær samningurinn fellur úr gildi varðandi landsvæði þessi, eða muni þannig falla úr gildi.

14. gr.

Skrásetning.

Jafnskjótt og samningur þessi öðlast gildi, skal Stofnunin láta skrá hann hjá aðalritara hinna Sameinuðu þjóða.

15. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

(a) Þangað til Stofnunin, samkvæmt samningi um alþjóðasiglingamálastofnunina, er undirritaður var í Genf 6. marz 1948, kann að taka að sér hlutverk það, sem henni er ætlað samkvæmt þessum samningi, gilda neðangreind ákvæði:

(i) Öll störf, sem falin eru Stofnuninni, önnur en þau, sem 9. gr. fjallar um, **85**
annast stjórn Hins sameinaða Konungsríkis Stóra Bretlands og Norður-Írlands **12. des.**
(hér eftir nefnd ríkisstjórn Bretlands).

(ii) Breytingartillögur við samning þenna getur stjórn hvers samnings-
ríkis sem er, og hvenær sem er, borið fram við ríkisstjórn Bretlands, og ber henni
að koma þeim á framfæri við stjórnir annarra samningsríkja til athugunar og
samþykktar. Ef slík breytingartillaga er samþykkt af stjórnnum allra samnings-
ríkjanna samhljóða, skal samningi þessum breytt samkvæmt því.

(iii) Hvenær sem einn þriðji stjórnna samningsríkjanna óskar þess að kallað
verði saman þing í því skyni að endurskoða samning þennan, skal ríkisstjórn
Bretlands kalla slíkt þing saman, enda séu fimm ár liðin frá því að samningurinn
öðlaðist gildi.

(iv) Samningur þessi skal geymdur í skjalasafni ríkisstjórnar Bretlands, og
ber henni að senda stjórnnum allra ríkja, er hann hafa undirritað, staðfest endur-
rit hans.

(b) Þegar Stofnunin tekur störfum þeim, sem henni eru falin með samningi
þessum, afhendir ríkisstjórn Bretlands henni öll skjöl, sem ríkisstjórninni hafa verið
falin til geymslu, eða hún tekið við samkvæmt samningi þessum.

Gjört í London tíunda dag júnímánaðar 1948 í einu eintaki á ensku og frönsku
og eru báðir textar jafngildir.

AUGLÝSING

um að Ísland hafi sagt upp alþjóðasamningnum um öryggi á sjó, sem gerður **86**
var í London 31. maí 1929. **12. des.**

Hinn 19. nóvember 1952 var afhent í utanríkisráðuneytinu brezka tilkynning
um, að Ísland hafi sagt upp alþjóðasamningnum um öryggi á sjó, sem gerður var
í London 31. maí 1929 (Stj.tíð. A. 9/1933).

Samkvæmt 66. gr. samningsins fellur hann endanlega úr gildi að því er varðar
Ísland frá og með 19. nóvember 1953.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, hinn 12. desember 1952.

Bjarni Benediktsson.

Magnús V. Magnússon.